

21. Nov. 1842

FACTS

Date:

21. Nov. 1842

Page number:

Dagbog A, side 92-93

TRANSCRIPTION

21 Nov.

Igaar Eftermiddags gik Skovgaard¹ og jeg op til Præsten Grundtvig² med nogle Tegninger vi havde gjort til hans lille Danmarks Historie for Børn; det var flygtige Udkast til Træsnit som skulde ledsage andet Oplag³ af den lille Bog. Vi blev der og drak Thee, og for første Gang havde jeg Leilighed at tale med denne udmærkede Mand, som jeg dog maa ansee for den mægtigste Aand i Norden i vor Tid; ja, jeg kjender ingen Anden der i den Grad kan begeistre og opflamme det synkende Mod. Er han ikke som en af de gamle Profeter, naar han spaaer om kommende Dages Glands; han seer en lys Fremtid for Danmark og mit forsagte Sind kan ene tro ham. Han er den eneste der kan trøste for den Modløshed og det Vilderede, hvori vi leve. – Nu talte jeg ogsaa med hans Søn Sønn,⁴ hvis prægtige Ansigt altid har nødt mig til at hilse ham, hvor vi mødtes. Det seer ud som Faderen i ham opdrager en dygtig Eftermand: 18 Aar er han gammel og allerede har han udgivet en vakker Samling af engelske og skotske Kæmp[ev]iser paa Dansk. Datteren Meta⁵ er en yndig Pige og Moderen⁶ har ogsaa noget høist Elskværdigt i sit Ydre og Væsen, saa jeg fandt det Sandt, at Grundtvigs huslige Liv var lykkeligt og smukt for saa vidt jeg kan dømme af et Ophold af nogle Timer i hans Familie. – Derfra gik jeg ud til Bauditzes,⁷ hvor jeg traf Kloss,⁸ der gjorde Reisen med Thetis til Middelhavet. Han fortalte om Rom o. s v. – Inat •93• drømte jeg ret tydeligt og omstændeligt at jeg var blevet forlovet med Frøken Margrethe Bauditz,⁹ den deilige Pige. Men midt i min Glæde herover, mindes jeg dog, stod altid Louise Neergaards Billed for mig, paa en Maade bebreidende, saa jeg selv nu, lysvaagen, kan ikke tro Andet end: at hun dog er den Eneste, jeg har elsket. Hende seer jeg saa sjældent, og aldrig saa jeg hende saa elskelig som inat, da hendes milde Øie syntes at sige: har Du glemt mig? – Og dette Udtryk og disse Ord, Fostere af min egen taagede Hjerne, dem kan jeg dog have Lyst at sætte et Slags Lid til. –

¹ Malerkammeraten P.C. Skovgaard (1817-1875).

² N.F.S. Grundtvig (1783-1872).

³ Andenudgaven af Grundtvigs Krønike-Riim til Levende Skolebrug fra 1829 udkom i november 1842. Planen om en illustreret udgave blev dog aldrig ført ud i livet. Et par skitser til disse illustrationer fandtes i Lundbyes "lange bog", nu Den Hirschsprungske Samling, inv.nr. 1286.

⁴ Svend Grundtvig (1824-1883).

⁵ Meta Grundtvig (1827-1887).

⁶ Grundtvigs første kone Elisabeth C.M. Blicher (1787-1851).

⁷ Oberst, senere generalmajor Carl Gustav Herinrich Bauditz (1780-1849) og Sophie Dorothea Frederikke Bauditz, f. Jahn (1785-1848), der boede i Torvegade på Christianshavn. Sønnen Peter Bauditz (1817-1864) var en af Lundbyes nære venner.

⁸ Marinemaleren Frederik Theodor Kloss (1802-1876), der i 1851 blev gift med husets ene datter, Sophie Caroline Bauditz (1813-1872).

⁹ Margrethe Elisabeth Bauditz (1820-1906).

92 | 21. Nov.

Afsen Eftermiddags gik Skovgaard og jeg op til Præsten Grundtvig med nogle Tegninger i hans gjort til hans lille Danmarks Historie for Børn; Det var fløjtede Vokst til Træsmit som skulde ledsage andet Oplæg af den lille Bog. Vi blev der og drak Thee, og for første Gang havde jeg Leilighed at tale med denne vidunderlige Mand, som jeg dog man ansee for den me-
tigste Mand i Norden i vor Tid; ja, jeg kjender ingen anden der i sin Grad kan begeistre og opflamme det syngende M.D. Er han ikke som en af de gamle Profeter, naar han spæ-
m om kommende Dages Glands, kan seer en lys Fremtid for Danmark og mit forsvante Land kan end tro ham, han er den eneste der kan trøste for den Mælsked og det Væde-
rede, hvori vi leve. — Vi talte jeg ogsaa med hans søn Svend, hvis prægtige Ansigt altid har naadt mig til at kyske ham, naar vi mødtes. Det seer ud som Faderen; han opdrager en dygtig Eftermand; 18 Aar er han gammel og allerede har han indgivet en vakker Samling af engelske og skotske Kampriser paa Dansk. Datteren Meta er en pindig Pige og Moderen har ogsaa noget høit Elskær-
sigt i sit Udsyn og Væsen, saa jeg fandt det Løst, at Grundtvigs huselige Liv var lykkeligt og smukt for saa vidt jeg kan domme af et Ophold af nogle Timer i hans Familie. — Derfra gik ind til Bandstuen, hvor jeg traf Klædt, der gjorde Besøg med Thetis til Middelhavet. Man fortalte om Dem o. s. v. — End

daante jeg det tydeligt og omstændeligt at jeg var blevet for
løst med Frøken Margrethe Bandidy, den deilige pige.
Men mit i min Glæde herover, mindes jeg dog, stad altid
Louise Neergaards Billede for mig, paa end Maade beha-
rende, saa jeg selv min, lysvaagen, kan ikke tro Andet end
at min dog er den eneste, jeg har elsket. Blende ser jeg saa sjæl
dunk, og aldrig saa jeg hende saa elskelig som i nat, da hendes
milde Øie søgtes at sige: har Du glemt mig? - Og dette Ud-
tryk og disse Ord, Fæstene af min egen taagede Hjerne, som
kan jeg dog have lyst at sætte et Slags Lid til. -

Til LNU!

25. Nov.

Allerede paa den første Gang jeg var paa Vedhøjgaard har jeg været det
Ønske at De vilde dele Livets Glæder og Sorgen med mig. Jeg var den
gang næsten Døen endnu og har siden søgt at forjage dumme Tanker
men nu gang jeg har set Dem er den kun blevet mere levende.
At et sådant Ønske opstod ogsaa i mit Bogen er naturligt
og uskyldigt, derfor skammer jeg mig ikke ved et yttre det for Dem.
Jeg forjager for Livets Glæder og har derfor med sig overvejet, hvad
Du giver, idet jeg er i Begreb med at gøre det Skridt, naar det af
alle er sandsynligt og at give Pløved og Hjerte hver sit. Det
hvislige Liv kan ene tilfredstille mig i mine Drømme om
Fremtiden, jeg vilde blive høst uslykkelig om jeg ene skulde kun
leve mine Dage. Men her kan jeg ingen Omtalelse angende,
har De, hvad der synes at fremgaa af flere Øttindes ^{hvor højt} saarel
af Dem selv som af Andet om Dem, mindet den Fred, som
ene opnåes ved tunge Offere ved et fravær Lind, der selv opfendte
hængsler sin hele Tilværelse for Andet, har De det, da tilde